

Leven en werken van Adolf Albin

- door Dirk Goes -

Adolf Albin werd geboren op 14 september 1848 in Boekarest, Roemenië, uit een gegoede familie van Duitse afkomst. Hij leerde pas op 22-jarige leeftijd schaken toen hij ging studeren in Wenen, waar hij het grootste gedeelte van zijn leven zou blijven wonen. Hij werkte een tijdje voor spoorwegmagnaat Von Stroussberg, maar toen deze in 1875 failliet ging moest hij op zoek naar een nieuwe baan. Tot overmaat van ramp verloor hij zijn vermogen door roekeloos speculeren op de beurs.

Zijn eerste grote succes als schaker was het toernooi van Wenen 1891, waar hij de eerste plaats deelde met Adolf Csánk. Het jaar erop won hij weer, ditmaal alleen. Op dat moment besloot hij beroepsschaker te worden.

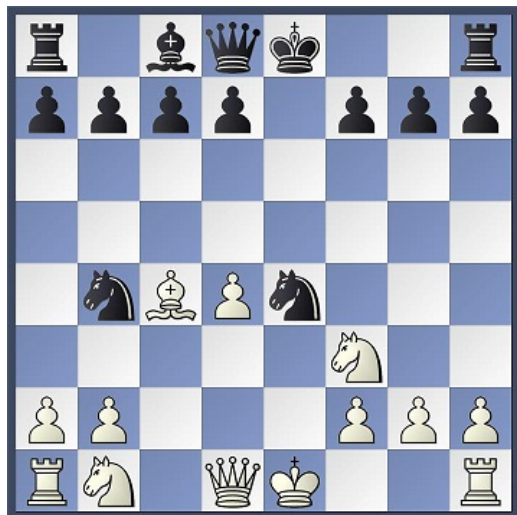
Albin zal in de schaakgeschiedenis voortleven als degene die de opening 1. d4 d5; 2. c4 e5; 3. dxe5 d4 op de kaart heeft gezet. Hij was overigens niet de ontdekker (het was al eens eerder gespeeld in een partij Salvioli-Cavalotti, Milaan 1881), maar toen hij het in 1893 tijdens het toernooi van New York tegen Emmanuel Lasker speelde baarde hij opzien. Succes had hij er overigens niet mee. Lasker werd er niet warm of koud van, won de partij en uiteindelijk het toernooi, met de Fischer-score van 13 uit 13! Albin eindigde met 8½ uit 13 op de tweede plaats.

De merites van het Albin Tegengambiet komen het mooist tot uitdrukking als wit zich na 1. d4 d5; 2. c4 e5; 3. dxe5 d4 laat verleiden tot het spelen van het logisch ogende 4. e3. Dan volgt namelijk 4. Lb4+; 5. Ld2 dxe3!; 6. Lxb4 exf2+; 7. Ke2 fxg1P+! met fraai spel voor zwart.

Met zijn hyperagressieve speelstijl gebeurde het maar zelden dat Albin hoog eindigde, maar wanneer hij in vorm was boekte hij toch aardige resultaten. Zo eindigde hij in het toernooi van Dresden 1892 in de middenmoot, maar hij won wel als enige van toernooiwinnaar Tarrasch. Daar gaan we even naar kijken:

Wit:	Adolf Albin
Zwart:	Siegbert Tarrasch

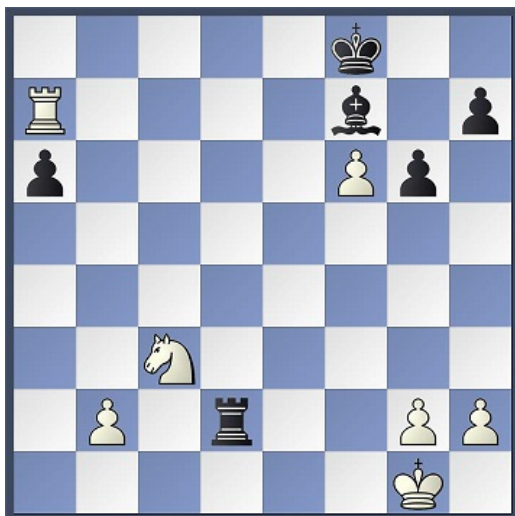
1. e4 e5; 2. Pf3 Pc6; 3. Lc4 Lc5; 4. c3 Pf6; 5. d4 exd4; 6. cxd4 Lb4+; 7. Ld2 Pxe4; 8. Lxb4 Pxb4

9. Lxf7+ Kxf7; 10. Db3+ d5; 11. Pe5+ Kf6; 12. Dxb4 c5; 13. Da4 De8; 14. Dd1 Pg5; 15. f4 Pe6; 16. Pc3 g6; 17. Pxd5+ Kg7; 18. 0-0 cxd4; 19. f5 Pf4

20. f6+ Kf8; 21. Pe7 Db5; 22. Txf4 Dxe5; 23. Dxd4 Dxd4+; 24. Txd4 Le6; 25. Td6 Kf7; 26. Te1 Lxa2; 27. Pd5 Thd8; 28. Te7+ Kf8; 29. Txd8+ Txd8; 30. Pc3 Lf7; 31. Txb7 a6; 32. Ta7 Td2

33. Pe4 Txb2; 34. Ta8+ Le8; 35. Pd6; 1-0.

Ook in andere openingen liet Albin zijn sporen achter. Zo introduceerde hij in de Philidor-verdediging het pionoffer 1. e4 e5; 2. Pf3 d6; 3. d4 Lg4; 4. dxe5 Pd7, en in het Frans bedacht hij 1. e4 e6; 2. d4 d5; 3. Pc3 Pf6; 4. Lg5 Le7; 5. e5 Pfd7; 6. h4.

Adolf Albin overleed te Wenen op 22 maart 1920 aan de gevolgen van tuberculose.